

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De dispositione requisita in suscipiente Eucharistiam. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

- a. Lean. *mei a.*, vel, *Hic est Calix Sanguinis meis*, idem
Tr. 7. d. 9. dic, quod modo diximus a num. 18.
q. 28. Alias similes formas Sanctissimi Sanguinis
b. Lean. l. æquipollentes legitimæ formæ, unde aptas
c. q. 21. 25. ad consecrationis valorem, sed certè (quia
26. 27. 28 sunt contra usum Ecclesiæ) illicitas, vide late
c. apud Leandrum b, & Fagundez. c
c. Fag. pre-
cep. Eccl. 3 Novi, & eterni testamenti, Mysterium Fidei, qui
l. 2. c. 6. à pro vobis, & pro multis effundetur in re-
missionem peccatorum.

23. Celebris hic est quæstio, an hæc verba
præter illa (*Hic est Calix sanguinis mei*) sint
de essentia formæ Calicis. Varii Varia. Profes-
tò si quis Latinus ea omittat, peccabit mor-
taliter, quia in re gravissima negliget præcep-
tum, vel, usum antiquissimum Ecclesiæ. At
validane fiet consecratio? Respondeo, esse
valdè probabile, & mihi certum, validam fieri,
sed non esse omnino sine controversia.
Nam multi Thomistæ omnia illa verba, mo-
dò posita, requirunt ad valorem, quæ est
quæstio celebris, latè agitata à Delugo, d'a-
liisque ab eodem citatis. Unde prudenter ad-
vertunt nunnuli e, Sacerdotem, vel debere
e. Henriq. habere intentionem consecrandi calicem, per
l. 8. c. 17.
n. 4 Bonac. hæc omnia verba, vel, si nolit rem ipse decer-
n. 4. q. 3 p. nere, (ut certè omnibus auctor sum, ut non
d. 4. q. 3 p. decernant) debebit se referre ad intentionem
2. n. 3. alii-
que apud
ipos.

f. Bonac. Quòd si contingat mori Sacerdotem, non
ibid. n. 4. dum prolatis prædictis verbis, prædicti Thomistæ dicent, reiteranda fore totam for-
mam, ab eo Sacerdote, qui de more supplere
debet Sacrificium inceptum, atque interim
illum Calicem esse sub conditione adorandum, ut signatè dicit Bonacina. f

C A P U T III.

De intentione requisita ad Consecrationem.

Remissivè.

g. Supra h. D E hac locuti sumus in Tract. g de Sa-
1. c. 2. §. 1. cramentis in genere, & rursus in O-

pus. h de Sacr. Missæ, quare de illa hic dispe- h In opus.
rere, opus non est. Sac. Missa
lib. 2. c. 1.

C A P U T IV.

De dispositione, quæ requiritur in suscipien-
te Eucharistiam.

Remissivè.

1. Sive de corporali, sive de spirituali, quæ
hic requiritur, actum est pluribus in O-
pusculo de i Communione, non igitur de ea i In opus.
hic iterum agere oportet. de commu-

2. Nisi forte id in præsentia addendum sit, c. 1 &c. 2.
quod ad spirituale dispositionem reduci &c.
commodè potest, quodque ibi omittere bre-
vitas coegerit. Id igitur hic agamus, quæra-
musque, an sit majus bonum spirituale su-
mere plures particulas, quando quis commu-
nicat, quam unam: & consequenter an lic-
tum sit, illas plures sumere? quod idem qua-
re possumus de majori, vel minori hostia,
parciore, vel largiore potu Sanctissimi San-
guinis, &c.

3. Ad utrumque Respondeo, utilius qui-
dem esse, atque adeo majus bonum spirituale
plures sumere, non per se, sed per accidens, &
nihilominus esse illicitum id facere de indu-
stria. Explico breviter, quod pluribus prosc-
quuntur k Theologi.

4. Est probabilis opinio apud eosdem, 203. n. 1:
& signatè advertit l Vasquez, Eucharisti- & 24. di-
am toto tempore, quo durant ejus species in Euch. De-
Stomacho, posse cauillare gratiam. Quando lugo de
enim Christus Dominus est apud nos Sacra- Euch. d. II
mentaliter, si nos actus devotionis plures, à n. 46.
& plures tunc exhibeamus, ipse cauillat in G. Hurd.
nobis gratiam, ad quam per eos actus dispo- d. 8. de
nimur. Quoniam ergo sumendo plures par- Euch. d. II
ticulas, vel hostiam maiorem diutius Chri- 2. aliique.
stus Dominus apud nos, ut ita dicam, ho- 1 Vajg. I.
spitatur, longius tempus habemus, quo actus n. 26.
plures, & plures devotionis exercere valea-
mus, & consequenter maiores effectus gratiæ
consequamur, unde utilius nobis sit, plures
accipere.

5. Et nihilominus repeto, nec Sacerdoti
licitum esse alteri dare, nec Fideles sumere
particulas plures, etiam omni cœlante scan-
dalo, & propter dictum finem majoris
gratiæ. Nam ad necessitatem consumendi

v. g.

¶. g. particulas consecratas, cum renovatur Sacramentum, vel propter similem necessitatem id fiat, licitum esse, immo pium, nulla est dubitatio. Ratio autem nostri dicti ducitur,

^a Henr. l. 8. c. 43. sive ex a usu antiquo Ecclesia in re gravi, sive ex periculo, quod posset sensim introduci superstitio, vel opinio aliqua nova, de virtute X.G.Hurt hujus Sacramenti, nam propterea Inquisitor & Vasq. II. res solent contra id facientes diligenter procedere. Audi b Vasquez sic loquentem.

^b Vasq. I. Quamvis id seculo scandalo, non per se illicitum sit, curandum tamen esset, ne major quantitas specierum mulieribus ignorantibus daretur. Quia licet tolerabilis esset usus propter opinionem aliquorum, tamen introduci posset falsa opinio de veritate hujus Sacramenti, ut eo major existimatetur, quo plures essent species panis, aut quo major quantitas illarum esset. Hac Vasquez.

In quibus. Nona illud, licet tolerabilis esset; non enim dicitur; licet sit, sed, esset; quasi dicat, Concedatur gratis, esse tolerabile, non est ramen faciendum, propter dictum periculum.

6. Volo item, ut adnotes, licet hoc periculum non obstat in vitro Theologo, & docto: tamen contra hunc militari tam primam rationem de usa Ecclesiae in re gravi.

7. Solum excusarem illum, qui libentius grossiore hostiam, vel aliquid plus vini in Calice poneret motus à dicto fine habendi diutius apud se Christum Dominum, modò non excedat hostiae, vel vini quantitatem, plus, minusque apponi solitam, excusarem, inquam, propter ejusmodi devotionis affectum, at si excedat, excusare non possem; sic enim dictum usum Ecclesiae non custodiunt.

8. Neque obstat major devotio ex diuturniore mora Christi Domini, neque obstat, inquam, quia si quater v. g. in die communicares, etiam major esset devotio, & diuturnior Christi presentia, nec tamen id faciendum, quia non est negligendus usus Ecclesiae, semel communicandi in die. Judicatur enim satius esse, has rationabiles, & reverentias Christo debitas consuetudines ad unguem servare, quam illegitimo illi, ut sic loquar, affectui devotionis indulgere: præsentim cum ea devotio alia via possit, puta bonis operibus, & ferventibus animi moribus compensari.

CAPUT V.

De Præcepto Communionis.

1. **D**Uplex præceptum alibi diximus esse de fuscipenda Sacra Eucharistia, scilicet in e periculo mortis, & d in c In Opus Paschate, ibidemque sufficienter egimus de d Comm. utroque.

Advettere tamen liber duo. Alterum pertinet ibi c. 4. nens ad Communionem in periculo mortis, §. 4. à n. alterum ad Communionem in Paschate. 44.

§. I.

An in periculo mortis aliquando licet communicare sub speciebus SS. Sanguinis?

1. IN aliquo casu ita necessario, ut debeatur Fidelis decadere ex hac vita sine Viatico, nisi communicaret in utraque specie, vel nisi communicaret in solo Sanguine, quod evenire posset, quando infirmus non haberet vires deglutiendi Sacram Hostiam, sed solidae res liquidas, puta vinum, vel hostiam vino madefactam. In aliquo, inquam, ejusmodi casu, id liceret?

2. Respondeo, Concedit esse probabile in tanta necessitate Leander & citans alios, & in e Leand. tert ceteros Nunnum, qui ramen requirit con- Tr. 7. diff. sensum Episcopi. Cum autem Leander lo- 11. qu. 31. quatur absolute, videtur id concedere, etiam si infirmus receperit Sacramentum Pœnitentia, vel Extrema- Unctionis, arque adeo, etiamsi probabiliter judicaretur esse in statu gratiae.

3. Verum negant Suar. Fagundez, Grana- f Suar. do, aliqui, quos ego malim sequi, quia, quod Fag. Gr. Pontifex Summus aliquibus, quos enumerat aliisque citatus Leander, id concesserit in nonnullis apud Le- casibus ab eodem enarratis, jam scio: At, quod and. l.c. semper pro proximè morituris non valenti- bus hostiam absumere, Pontifex in Ecclesia Latina dispensaverit, nunquam legitur. Immo tum ex ejusdem Ecclesiae more, quæ in reverentiam tanti Sacramenti semper vult, ut illud ministretur debitibus modis, tum ex Tridentino g, quod integrum hoc negotium, g Trident. concedendi alicui Nationi, vel Regno, utram- sess. 22. f. que speciem, remittit singulari Prudentiae ne. Summi Pontificis ostenditur, nolle Ecclesianam